

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

I. ਟਿਕਾਣੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ

(iW2)1

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਰਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2566

5 ਫਰਵਰੀ 1970 ਈ.

ਪੇਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਡੈਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII) — ਧਾਰਾ 3 n, 32- FF— ਧਾਰਾ 32 -FF ਦੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ- ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ- ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਣਾ -ਇੰਪਟਰਸ— ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗਾ — ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ — ਕੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ — ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 4 — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14(1)— ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ — ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਵਾਸ — ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਪੇਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ — ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਹੈ — ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ — ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਇੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੇਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-F 'F' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ. ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਾਧੂ। ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਬਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ b ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ। T¹ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 9)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ 1 ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੈਡੀ ਨੂੰ ਵੇਸਟ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਡੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਖਰਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। T¹ hey b ► e ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 8)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸ਼ਬਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। T¹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ) ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ। (ਪਰਾ 13)

ਆਈ.ਬੀ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲਸ ਏਰੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਕਾਰਡ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਨਿਕਾਰਡ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1955 ਦੇ ਪੇਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, ਨੰਬਰ XIII ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ, ਅਤੇ ਉਸੇ (ਏ) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਮਿਤੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਅਤੇ 13 ਜੂਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, 1967 ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼, ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 1967 ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ, ਮਿਤੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਸ਼ਲਾ (1) ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੇ.ਐਨ.ਕੇ ਐਸਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਬੀ ਇਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਐਸ ਅਧਿਵਾਲੀਆ, ਜੇ.-ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰਬਰ 2586 ਆਫ 1967 ਅਤੇ 2437 ਆਫ 1968 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(2) 1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2437 ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਐਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਰਖਾਸਤ ਨੰਬਰ 1 ਪਿੰਡ ਪੂਰ ਕੋਟ ਦਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 9.36 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1 ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਰਕਬਾ 2 ਜੁਲਾਈ 1960 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ 9.36 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ (ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ. ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜੈ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ ਐਗਰੇਰੀਅਨ ਰੀ ਫਾਰਮ 24 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3) ਨੇ 3 ਜੂਨ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਰਕਬੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 9.36 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਰਕਬੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।) ਉੱਪਰ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਕਲੈਕਟਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ

ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਦਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (iW2)l
I.L.R. Punjab and Haryana

(1) 1963 PLJ 51.

1-70

(4) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 23 ਸਟੈਂਡਰਡ, ਏਕੜ ਅਤੇ 21 ਯੂਨਿਟ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਇਮਪਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵੈਂਡੀ ਨੇ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 19 ਦਸੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਲਡ ਵਿੱਚ-; ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਫਰਜ਼ੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਲ ਅਥਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 'ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਕੇਤਕ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ 'ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੋਵਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ (2) ਵਿੱਚ ਮਹਿਮੂਦ ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈ ਮੈਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਧ ਬਿਹਾਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗਜਾਧਰ ਜੈਪੁਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ (1) ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਦੀ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ-

- (2) ILR 7 ਸਾਰੇ। 77 ਐੱਸ.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 417.
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 SC 838.

ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

'32-ਐੱਫ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ/ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ/ਜਾਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, 21 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਗਸਤ, 1956, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲਈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(1) (6) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ:-

. ਕੀ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੈਂਡੀ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿੱਕਰੀ ਵੈਂਡੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚਲੇ ਕਨੂੰਨੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ-ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿੱਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਫਰਮਾਨ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿੱਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ - ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿੱਕਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵੈਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਟਰ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਟੇ ਨੈਸੀ ਅਤੇ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ; Ithenlea ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਓ. ਪੂਰਵ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਖ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ 20,14(1) (b) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

"ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ 1 ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਖਰੀਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ, ਓਟੀ ਬੀ.ਆਰ

ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ, ਜੇਕਰ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਇੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(9) ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਗਲਤ-ਤਰਕਪੂਰਣ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਨੁਦਾਨ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਸਲ ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਇਮਪਸ਼ਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਇੰਪੈਕਟਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪੇਜ਼ ਸੇਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਸਬ-ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਗੌਬਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ (2) ਵਿਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਮਹਿਮੂਦ ਜੇ. ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ: -

"ਪਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਮਹਾਮਦਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਸੰਗਤਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ 'ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ' ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Att

ਦੇ ; ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਖੁਦ ਹੀ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀਮਾਰ) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮੂਦ ਜੇ. ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵਰਗਾ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। *ਦੇਓਕੀਨੰਦਨ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5)* ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ:-

,

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, 'ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। * * * * *
* * * * * ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਬਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਿਊਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਦਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਡੈਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 'II' ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ

ਦਸੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਦੁਆਰਾ ਹੈ
., ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੀ.

51' .ਆਈ .ਆਰ. 12 ਸਾਰੇ। 234.

-ਟੀ...! •

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:-

"ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ (ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਹਨ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਮੁਹੱਮਾ ਦਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਡ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਇੱਕ ਸਫਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਵਾਸ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ।"

ਦੇਓਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਧਾਰੀ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮਹਿਮੂਦ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਵਕੀਨੰਦਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ (5), ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਿਪ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਦਸੰਬਰ 1966 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਵਾਈ . ਹਥਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਹਿਮੂਦ ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਹੱਕ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਪਲੱਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗਾ।

- (8) ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 179.
 • (7) ਏਆਈਆਰ 1930 ਲਾਹ. 273.

ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਵੇਨ ਡੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹੀ ਤਬਾਦਲਾ ਧਾਰਾ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ।

(13) ਪੈਪਸੂ 'ਤੇ ਨੈੱਸੀ ਅਤੇ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਿਡ ਐਕਟ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ) ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ (1) ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 'ਮੀ' ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਫਰਜ਼ੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਤਹਿ-ਸਹਿਮਤੀ

ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਠੀਕ ਹੀ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੈ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵੇਨ ਡੀ ਇੱਕ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐਫਐਫ ਦੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ:-

“ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9.36 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਛੋਟਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 32-ਏ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

(16) ਸ੍ਰੀ ਕੇ.*ਟੀਸੀ ਦੀ ਜੇ. ਪੁਰੀ ਆਰ ਈਵਨਰੋਫਟ ਗ੍ਰੀ ਵੈਲੀਡਿਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਗਰਾ ਰੀਅਨ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਟੇਲ ਚੁਨੀਬਫਲਾਈ ਦਾਜੀਭਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਖਡਿਰਾਓ ਜਥੇਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਜਿੱਥੋਂ ਬੰਬੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 76-ਏ ਅਤੇ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (67) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1948) ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸਨ। ਦ

(8) 1964 PLR 318 (FB)।

(9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 SC 145

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ